

# Aký je náš postoj k utrpeniu Pána Ježiša na kríži

**vdp. Lubomír Urbančok**

**4. apríla 2021   ✝ Cirkev ✝ Nedeľná homília**

---

Na veľký piatok, 13. apríla 1979 sa arcibiskup Fulton Sheen v New Yorskej katedrále sv. Patricka 58.-krát prihovárať svojim poslucháčom prostredníctvom televízie do celého sveta. Bolo to naposledy. O niekoľko mesiacov si ho Pán povolal ako svojho verného služobníka do spoločenstva so sebou. Hovoril o 3 postojoch divákov Ježišovho umučenia na kríži.

Prví sú tí, ktorí sa indiferentne prizerajú. Možno vstane z mŕtvych, možno nie? Možno je Boží Syn, možno nie? Prizerajú sa mu, akoby sledovali televízny seriál či film, v ktorom čakajú s napätím na vyústenie deja.

Druhí sú tí, ktorí sú pritiahnutí sledovaním jeho utrpenia. Nuž a tretí sú tí, ktorí sa prizerajú s pohľadom lásky.

Do ktorej skupiny sa radíme my? Pozeráme sa na liturgiu zo zvyku? Chodíme do kostola zo zvyku a keď počúvame o utrpení Spasiteľa a jeho zmŕtvychvstaní, v duchu si hovoríme: „*Možno to tak bolo.*“ „*A možno nie.*“ Ideme na svätú spoveď, kňaz nám v mene Boha odpúšťa hriechy. Veríme tomu? Alebo si v duchu povieme: „*aspoň mi to urobí dobre na duši*“. Sme tí, ktorí sa prizerajú Ježišovi zvonka alebo tí, ktorí vnímajú svoju vieru ako ovocie Ježišovej smrti na Kríži? Vnímame, že sú to naše hriechy, ktoré ho na ten kríž dohnali?

Drahí bratia a sestry!

Aj dnes, keď sme konfrontovaní s tvrdou realitou doby i situácie, v ktorej sa nachádzame, často sledujeme takýchto pozorovateľov, ktorí len pasívne sledujú, čo sa stane. Výstižne to napísal vo svojej krásnej modlitbe Mons. Graubner:

*„Hlásatelia radostne oznamovali, že zase bude svietiť slniečko.“*

Máme veľa takých hlásateľov, ktorí by chceli odtrhnúť skutočnosť Kristovho zmŕtvychvstania od toho, že k nemu došlo skrze utrpenie a Kríž! V duchu týchto hlásateľov by bolo opovážlivé tvrdiť, že Boh dopustil, aby jeho Jednorodený Syn musel takto ukrutne trpieť a byť zabitý.

Dnes nás však zmŕtvychvstalý Kristus zdraví a nemôžeme nájsť ani my lepší pozdrav v celých ľudských dejinách: „*Pokoj s vami.*“

Nie je to však žiadny pacifizmus, pokoj, ktorý je ležérny, ľahko získaný. Je to pokoj, ako nám ho opisuje veľkonočná sekvencia: „*Súboj divný viedli spolu – život i smrť ukrutná.*“ Je to pokoj, ktorý nám vydobyl Ježiš vlastným bojom proti zlu.

Bratia a sestry, aj dnes mnohí volajú: „*Pokoj, pokoj, ale pokoja niet.*“ (Jer 6,14) Aj vďaka falošným prorokom svetového pacifizmu, ktorý sa falošne tvári, že to on ponúka spásu, dnešný svet zabudol na to, že cena za pokoj je vysoká, že nám ho vydobyl Ježiš Kristus vlastnou krvou a utrpením.

Sv. Pavol, čeliac tvárou tvár mnohým hlboko neradostným súdom počas trvania jeho apoštolskej služby, ktoré vyvrcholili jeho mučeníctvom v Ríme, napísal kresťanom v Kolosách: *„Teraz sa radujem v utrpeniach pre vás a na vlastnom tele dopĺňam to, čo chýba Kristovmu utrpeniu pre jeho telo, ktorým je Cirkev.“* (Kol 1,24)

Pre neho, a to by malo platiť aj pre nás, je utrpenie s Kristom pre Cirkev, pre lásku k Bohu a našim blízkym, neprekonateľným a trvalým zdrojom našej radosti. Je najvyšším vyjadrením nášho spoločenstva s Kristom, Bohom Synom, ktorý sa vtelil a s ktorým zdieľame, v tajomstve Božskej lásky – Otca, Syna a Ducha Svätého. Život Krista, milosť Ducha Svätého rozlievajúca sa z Kristovho srdca, má prebývať v našich srdciach, má nás povzbudzovať a posilňovať, aby sme prijali stratu a smrť s jeho láskou, ktorá ich premáha a premieňa ich na večný zisk a život bez konca. Naša radosť potom nie je akýmsi povrchným pôžitkom či emóciou, lež ovocím lásky, ktorá je *„silnejšia než smrť“*, ktorú ani *„veľké vody neuhasia, ani rieky ju neodplavia“*. (Pies 8,6-7)

Drahí Bratia a sestry!

Táto Ježišova smrť a vzkriesenie, ktoré teraz oslavujeme, nie je niečo abstraktné.

Neviete, že všetci, čo sme boli pokrstení v Kristovi Ježišovi, v jeho smrť sme boli pokrstení?

*„Kristom sme teda s ním boli pochovaní v smrť, aby sme tak, ako bol Kristus vzkriesený z mŕtvych Otcovou slávou, aj my žili novým životom. Lebo ak sme s ním zrástli a stali sa mu podobnými v smrti, tak mu budeme podobní aj v zmŕtvychvstaní. Ved' vieme, že náš starý človek bol s ním ukrižovaný, aby bolo hriešne telo zničené, aby sme už neotročili hriechu.“* (Rim 6,3-6)

Poprosme preto dnes Ježiša, aby nás naplno obnovil a modlime sa s úprimným srdcom jednu z modlitieb dnešnej liturgie: Bože, ktorý túto presvätú noc ožaruješ slávou Pánovho vzkriesenia, zachovaj v novom pokolení svojej rodiny ducha prijatého synovstva, aby obnovení na tele i na duši preukazovali tebe úprimnú a čistú službu. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/aky-je-nas-postoj-k-utrpeniu-pana-jezisa-na-krizi/>